

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 14/2019-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. januára 2019 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátkou Mgr. Soňou Grošaftovou, Hodžova 13, Žilina, ktorou namieta porušenie svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva vlastniť majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžo 138/2015 z 29. marca 2018, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. júla 2018 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta

porušenie svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva vlastníť majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 8 Sžo 138/2015 z 29. marca 2018 (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

2. Najvyšší súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“) č. k. 4 S 123/2012-105 z 20. marca 2015 (ďalej aj „rozsudok krajského súdu“), ktorým krajský súd zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ – žalobca domáhal preskúmania zákonnosti a postupu rozhodnutia ministra dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky (ďalej len „minister“) č. 127/2012 z 18. apríla 2012, ktorý ako orgán príslušný na konanie podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) a na návrh osobitnej komisie zriadenej podľa § 61 ods. 2 správneho poriadku potvrdil podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku rozhodnutie ministra č. 29/2012 z 10. februára 2012, ktorým minister podľa § 65 ods. 2 správneho poriadku zmenil v časti výroku rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, sekcie cestnej dopravy, pozemných komunikácií a investičných projektov č. 003360/2011/SCDPKIP-44824 z 12. októbra 2011 a zamietol rozklad sťažovateľa doručený 5. marca 2012, zaevidovaný pod č. 14105.

3. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol: «... *Rozhodnutím Ministra dopravy výstavby a regionálneho rozvoja SR č. 29/2012 zo dňa 10.2.2012, v rámci konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia na podklade rozkladu, vyhodnoteného ako rozkladu podaného po lehote, došlo k zmene výrokovej časti Rozhodnutia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja, sekcie cestnej dopravy, pozemných komunikácií a investičných projektov č. 003360/2011/SCDPKIP-44824 zo dňa 12.10.2011, ktorým*

rozhodnutím došlo k povoleniu predčasného užívania stavebných objektov stavby „Rýchlostná cesta R1 Beladice – Tekovské Nemce.“

Sťažovateľ je vlastníkom pozemkov pod označenou stavbou, spolu so svojimi súrodencami, ktoré pozemky im boli vyvlastnené, avšak v čase podania návrhu na kolaudáciu stavby „Rýchlostná cesta R1 Beladice – Tekovské Nemce“ vyvlastňovacie konanie nebolo právoplatne ukončené, de facto stavebník nedisponoval s vlastníctvom, ako základnou podmienkou podania návrhu na kolaudáciu, ktorého podanie je zákonnou podmienkou na povolenie predčasného užívania stavby. V súčasnom období vlastnícke právo k dotknutým pozemkom opäť prešlo na sťažovateľa, ako aj jeho súrodencov, nakoľko vyvlastňovacie rozhodnutia v rámci súdneho prieskumu boli zrušené.

Sťažovateľ v rámci odvolania proti Rozsudku KS Bratislava namietal skutočnosti týkajúce sa najmä porušenie základného práva na pokojné užívanie svojho majetku, práva na spravodlivé súdne konanie... poukázal na ustanovenie § 5 ods. 2 zákona č. 669/2007 Z. z. a § 83 zákona č. 50/1976 Zb. vo vzťahu k posúdeniu otázky správnosti postupu pri vydávaní rozhodnutia o predčasnom užívaní stavby. Špeciálny stavebný úrad nemohol postupovať podľa špeciálneho predpisu, ktorým je zákon č. 669/2007 Z. z., nakoľko stavebník nespĺnil základnú zákonnú podmienku preukázania vlastníctva... je nesporné, že stavebník podal žiadosť o kolaudáciu stavby, ku ktorej mal mať v čase jej podania preukázané splnenie podmienky majetkovoprávneho vysporiadania pozemkov pod stavbu, a to aj podľa zákona č. 669/2007 Z. z. v platnom znení. Až pri splnení podmienky preukázania vlastníctva k pozemkom pod stavbu mohol špeciálny stavebný úrad, po posúdení stavby z hľadiska jej bezpečnosti a plynulosti premávky, povoliť jej predčasné užívanie... pokiaľ ide o samotné časové vymedzenie doby platnosti vydaného rozhodnutia o predčasnom užívaní stavby, a to určením do kolaudácie stavby ide o určenie času v rozpore so zákonom a to § 83 zákona č. 50/1976 Zb., pretože kolaudácia je viazaná na majetkovoprávne vysporiadanie pozemkov, čím tento termín nesporne nadobúda znaky neurčitosti... dôvodom zmeny preskúmaného rozhodnutia môže byť len rozpor so zákonom spočívajúci v porušení hmotnoprávnych predpisov v čase rozhodovania vo veci. Zmena v rámci tohto konania je prípustná iba vo vzťahu k určeným právam, ktoré boli nesprávne priznané a nie zmena z dôvodu formálneho nedostatku rozhodnutia spočívajúceho v absencii platného právneho predpisu vo výrokovej časti, podľa ktorého sa malo rozhodovať... nesprávne poučovanie

uvádzané v napadnutých rozhodnutiach správnych orgánov... sťažovateľ namietal i formálne nedostatky rozhodnutia, v dôsledku čoho rozhodnutie nespĺňa základné zákonné atribúty, nakoľko nekorešponduje so základným procesným právom na riadne odôvodnenie.

... Z odôvodnenia rozsudku NS SR č. 8Sžo 138/2015 zo dňa 29.3.2018 je zrejmé, že súd sa absolútne nevysporiadal s podstatnou námietkou sťažovateľa, ktorou sťažovateľ poukázal na porušovanie jeho ústavného práva... na pokojné užívanie majetku... KS v Bratislave Rozsudkom č. k. 4S 123/2012-105 zo dňa 20.3.2015 žalobu zamietol s vyslovením jej neodôvodnenosti, pričom vyslovil: I napriek vzneseným námietkam preukazujúcich nezákonnosť rozhodnutí, s ktorými sa súd nezaoberal a neopodstatnenosť ktorých nezdôvodnil, svoje rozhodnutie vo veci súd oprel, vo vzťahu k zmene výroku rozhodnutia MDVaRR SR č. 03360/2011/SCDPKIP-44824 zo dňa 12.12.2011 Rozhodnutím Ministra č. 29/2012 zo dňa 10.2.2012 vydaného ako prvostupňového rozhodnutia mimo odvolacieho konania, o nasledovné zdôvodnenie:... tento postup nemôže hodnotiť ako riadny postup v mimo odvolacom konaní, avšak uvedený postup je možné vyhodnotiť ako postup procedurálnej povahy... uvedený procedurálny postup mal v skutočnosti vykonať prvostupňový orgán (podľa názoru súdu malo ísť o doplnenie vynechaného textu vo výrokovej časti rozhodnutia)... uvedenú skutočnosť vzhľadom na okolnosti prípadu vyhodnotil ako formálnu chybu nezasahujúcu do sféry subjektívnych práv žalobcu. Z odôvodnenia rozsudku KS Bratislava je tiež nesporné, že námietku sťažovateľa, týkajúcu sa porušovania jeho ústavného práva, ktorým je právo na pokojné užívanie majetku, opomenul.

... Rozhodnutím Ministra č. 29/2012 v rámci mimo odvolacieho konania, došlo k rozhodnutiu o predčasnom užívaní stavby podľa špeciálneho hmotnoprávneho predpisu, ktorým je práve zákon č. 669/2007 Z. z. v platnom znení, ktorý zákon podanie návrhu na predčasné užívanie stavby nepozná. Samotné predčasné užívanie stavby... môže byť povolené iba v kolaudačnom konaní začatom na podklade návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia. Z uvedeného potom vyplýva:... v prípade predčasného užívania stavby podľa § 5 zákona č. 669/2007 Z. z. (ktorý zákon sa vzťahuje na diaľnice a rýchlostné komunikácie) je podmienkou jeho povolenia podanie návrhu na kolaudáciu, ktorého súčasťou musí byť preukázanie zákonnej podmienky, a to preukázanie vlastníckeho práva k pozemkom, pričom v prípade nepreukázania tejto zákonom stanovenej podmienky nemôže dôjsť k vydaniu

rozhodnutia o predčasnom užívaní stavby... v prípade predčasného užívania stavby podľa § 83 zákona č. 50/1976 Zb. v platnom znení, predčasné užívanie stavby je viazané na podanie návrhu stavebníka o vydanie rozhodnutia o povolení na predčasné užívanie stavby, pričom otázka vlastníctva, resp. iného práva, musí byť preukázaná v stavebnom konaní.

Z obsahu rozhodnutia ministra č. 29/2012 zo dňa 10.2.2012 vydaného v rámci preskúmania pôvodného rozhodnutia z dôvodu jeho nezákonnosti, vyplýva že došlo k povoleniu na predčasné užívanie stavby podľa zákona č. 669/2007 Z. z. v platnom znení. Doba povolenia predčasného užívania bola určená do doby kolaudácie stavby, ku ktorej má stavebník predložiť doklady preukazujúce vlastníckeho právo, nakoľko týmto nedisponuje. Z obsahu rozhodnutia MDaRR SR č. 03360/2011/SCDPKIP-44824 zo dňa 12.12.2011 z časti odôvodnenie vyplýva, že stavebník podal návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia na podklade čiastkových návrhov, pričom v rámci kolaudačného konania došlo k predčasnému povoleniu užívania stavby. V čase podania návrhov na kolaudáciu stavby však stavebník nepreukázal zákonnú podmienku existencie vlastníckeho práva, nakoľko túto zákonnú podmienku nemal splnenú, a táto podmienka nie je splnená do dnešného dňa. Vo vzťahu k vyššie uvedenému rozhodnutiu ministra v rámci mimo odvolacieho konania, minister de facto nahradil konanie postihnuté vadou nezákonnosti nad rámec svojej právomoci, pričom jediným zákonným rozhodnutím malo byť zrušenie rozhodnutia MDaRR SR č. 03360/2011/SCDPKIP-44824 zo dňa 12.12.2011, a to z dôvodu jeho nezákonnosti, čo je vyslovené v samotnom Rozhodnutí Ministra č. 29/2012.

Súčasne, každé predčasné užívanie stavby by malo byť viazané na určité časové obdobie, pričom vymedzenie doby platnosti vydaného rozhodnutia o predčasnom užívaní stavby, a to určením „do kolaudácie stavby“ je termínom neurčitým a teda nezákonným, nakoľko stavebník nemusí získať vlastníctvo k dotknutým pozemkom. Pokiaľ Rozhodnutie Ministra č. 29/2012 zo dňa 10.2.2012, ako záväznú podmienku vo výroku rozhodnutia pod bodom 12., určuje majetkovoprávne vysporiadanie pozemkov do kolaudácie stavby, teda do vydania kolaudačného rozhodnutia, ide o podmienku nezákonnú, ktorú správny orgán určil nad rámec zákona a súčasne termín, ktorý môže byť nedosiahnuteľný vzhľadom na nález ÚS SR č. PL. ÚS 19/09.

Z obsahu rozhodnutí o predčasnom užívaní stavby, ktoré je potrebné považovať za rozhodnutia nezákonné, vyplýva, že predčasné užívanie stavby bolo povolené v rámci špeciálneho režimu, teda zákona č. 669/2007 Z. z. v platnom znení, v čase po podaní návrhu na kolaudáciu stavby, pričom aj povolenie na predčasné užívanie stavby vyžaduje existenciu vlastníctva. Pokiaľ by tak nebolo, musel by zákon č. 669/2007 Z. z. v platnom znení ako jednu z podmienok predčasného užívania stavby upravovať aj možnosť existencie nevysporiadania pozemkov, resp. § 9a ods. 3 citovaného zákona by podmienku preukázania vlastníctva posunul do časového obdobia samotnej kolaudácie, tzn. do doby vydania kolaudačného rozhodnutia. nie jej začatia...

Podľa § 9a ods. 3 zákona č. 669/2007 Z. z. v platnom znení: Ak bolo vydané stavebné povolenie podľa predpisov účinných pred 26. júlom 2011 a stavebník nepreukázal vlastnícke právo k pozemkom a stavbám, je stavebník povinný tieto práva získať dohodou najneskôr do 28. februára 2013. Ak stavebník preukáže, že pokus získať uvedené práva dohodou v lehote podľa predchádzajúcej vety bol bezvýsledný alebo uvedené práva v tejto lehote nezíska, je povinný podať návrh na vyvlastnenie podľa stavebného zákona. Vlastnícke právo alebo iné právo k pozemkom a stavbám je stavebník povinný preukázať najneskôr do podania návrhu na začatie kolaudačného konania. Prílohou návrhu na začatie kolaudačného konania diaľnice sú aj doklady preukazujúce vlastnícke právo alebo iné právo k tým pozemkom a stavbám, ku ktorým tieto práva neboli v stavebnom konaní preukázané.

Pri výklade ods. 3 zákonného ustanovenia § 9a je potrebné dospieť k záveru, že predmetom jeho úpravy je preukázanie vlastníckeho práva stavebníka v prípade existencie stavebného povolenia vydaného pred 26.7.2011, čo sa vzťahuje aj na daný prípad. Nakoľko stavebník v stavebnom konaní nepreukázal vlastnícke právo k pozemkom, mal tieto získať (nadobudnúť) dohodou do 28.2.2013. Iba do tohto momentu mohol stavebník práva nadobudnúť. Nakoľko stavebník práva k pozemkom nezískal, nemôže podať návrh na vyvlastnenie podľa zákona č. 50/1976 Zb. v platnom znení, nakoľko tento pripúšťa vyvlastnenie iba „pre budúcu stavbu, tzn. do budúcnosti“ a nie „vyvlastnenie za účelom majetkoprávneho vysporiadania pod stavbu teda do minulosti.“ Znenie tretej vety § 9a zákona: „Vlastnícke právo alebo iné právo k pozemkom a stavbám je stavebník povinný preukázať najneskôr do podania návrhu na začatie kolaudačného konania“ neznamená

získanie vlastníctva vyvlastnením, ale iba jeho preukázanie, ktoré musí stavebník získať pred začatím samotnej stavby a ktorých získanie má povinnosť preukázať najneskôr v čase podania návrhu na kolaudačné konanie. Pojmy „získať“ a „preukázať“ z pohľadu ich podstaty sú dva odlišné pojmy...

Podľa § 9a ods. 4 zákona č. 669/2007 Z. z. v platnom znení: Na účely podľa odseku 3 možno vyvlastniť alebo obmedziť vlastnícke právo aj k pozemkom alebo stavbám, ktorých sa týka stavebné povolenie vydané pred 26. júlom 2011, a na účely vydania ktorého stavebník nepreukázal vlastnícke právo alebo iné právo k pozemkom a stavbám, pred jeho vydaním.

V závere je potrebné konštatovať, že účelom zákona č. 669/2007 Z. z. v platnom znení, ako osobitného právneho predpisu v nadväznosti na zákon č. 50/1976 Z. v platnom znení je úprava postupu správnych orgánov v územnom a stavebnom konaní „na prípravu stavieb diaľnic a ciest pre motorové vozidlá“ a nie „majetkoprávne vysporiadanie pozemkov pod existujúcu stavbu cez ich vyvlastnenie“, na ktorú stavbu bolo vydané povolenie na predčasné užívanie. Tvrdíme, že vzhľadom na existujúci stav, a to trvalej stavby na cudzom pozemku, neexistuje zákonný dôvod získania vlastníckeho práva vo vyvlastňovacom konaní.

... V pôvodnom rozhodnutí MDVaRR SR č. 03360/2011/SCDPKIP-44824 zo dňa 12.12.2011 vo veci povolenia na predčasné užívanie stavebných objektov pre stavbu „Rýchlostná cesta R1 Beladice – Tekovské Nemce“ nešlo o vynechanie textu vo výrokovej časti rozhodnutia, ale o rozhodnutie o povolení predčasného užívania stavby bez aplikácie konkrétneho hmotnoprávneho predpisu vzťahujúceho sa na dané konanie. V danom prípade správny orgán povolil predčasné užívanie stavby podľa § 83 zákona č. 50/2007 Z. z. (jedná sa o Nariadenie vlády SR o registrácii odrôd pestovaných rastlín.)

V súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. v platnom znení výrok každého rozhodnutia tvorí podstatnú obsahovú náležitosť, nakoľko zakladá rozhodnutie vo veci, teda autoritatívny úsudok správneho orgánu o otázke, ktorá je predmetom konania, a preto iba výrok, ktorý je v súlade so zákonom sa stáva výrokom záväzným, schopným nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť. Z dôvodu nesprávnej aplikácie právneho predpisu ide o rozhodnutie nezákonné, pričom je možné tvrdiť že ide o nulitné rozhodnutie, nakoľko je založené na porušení hmotnoprávneho predpisu zo strany správneho orgánu. Vzhľadom na uvedené nie je možné súhlasiť zo záverom súdov, že ide o rozhodnutie procedurálnej povahy.

Rozhodnutie ako výsledok konania mimo odvolacieho konania je rozhodnutím, ktoré nahrádza preskúmané rozhodnutie, a preto nemôže zároveň meniť existujúce rozhodnutie a súčasne ponechať v platnosti pôvodné rozhodnutie, ktoré bolo práve preskúmané z dôvodu jeho nezákonnosti.

... V rozhodnutí ministra č. 29/2012 zo dňa 10.2.2012, posledná strana, je vyslovené: „Výrok rozhodnutia neobsahoval ustanovenie § 5 ods. 2 zákona č. 669/2007 Z. z., aj keď z povahy rozhodnutia, jeho odôvodnenia a poučenia bolo zrejmé, že sa rozhodlo podľa tohto ustanovenia právneho predpisu. Z horeuvedeného je zrejmé, že rozhodnutie bolo vydané v rozpore so zákonom, keďže výrok rozhodnutia neobsahoval podstatné náležitosti rozhodnutia v správnom konaní podľa § 47 ods. 2 zákona č. 71/67 Zb. Z dôvodu hospodárnosti a zachovania dobromyseľne nadobudnutých práv účastníkov konania rozhodol minister ako odvolací orgán, že rozhodnutie v súlade s § 65 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. zmení.“ Opomenutie časti výroku, resp. nesprávnosť uvedenia právneho prepisu, teda zrejmá nezákonnosť rozhodnutia, nemôže byť odstránená tak ako rozhodol minister Rozhodnutím č. 29/2012. Opieranie sa o zásadu hospodárnosti pri náprave nezákonnosti rozhodnutia a vydanie opätovného rozhodnutia v rozpore so zákonom je neprijateľné z dôvodu, že správne orgány sú povinné rešpektovať zásadu zákonnosti, teda musia konať iba v medziach zákona a nie tento porušovať. Súčasne poukázanie na zachovanie dobromyseľne nadobudnutých práv účastníkov je nepostačujúce, nakoľko z rozhodnutia nie je zrejmé aké práva mal správny orgán na mysli, pričom uvedené tvrdenie nemôže byť podkladom pre nápravu nezákonného rozhodnutia.

Zákon č. 71/1967 Zb. v platnom znení rozhodovanie učené ministrom, a to v rozsahu zmeny výroku s nahradením platného právneho predpisu, podľa ktorého sa malo rozhodovať v pôvodnom konaní a súčasne ponechanie platnosti ostatných častí preskúmaného rozhodnutia, nepripúšťa, nakoľko rozhodnutie ako celok musí byť zmenené.

... rozhodnutím ministra č. 29/2012 došlo k zmene rozhodnutia v časti výroku, a to nasledovne: uvedenia právneho predpisu v súlade so zákonom vzťahujúceho sa na konanie vo veci predčasného užívania stavby... s prepisom ostatnej časti výroku z preskúmaného rozhodnutia, týkajúceho sa záväzných podmienok pre povolenie na predčasné užívanie

stavby, - s vyslovením „povolenia predčasného užívania“, ktorá časť rozhodnutia je súčasťou preskúmaného rozhodnutia.

Vzhľadom na vyššie uvedené je logické, že zmenou v rámci preskúmania mimo odvolacieho konania musí byť podstatná zmena pôvodného rozhodnutia, teda napr. „nepovolenie predčasného užívania.“ Zmena v rámci tohto konania je prípustná iba v prípade ak ide o vzťah k určeným právam, ktoré boli preskúmaným rozhodnutím nesprávnym spôsobom, či v nesprávnom rozsahu priznané a nie zmena z dôvodu obsahového nedostatku rozhodnutia, spočívajúceho v absencii platného právneho predpisu, podľa ktorého sa malo rozhodovať. Ak na základe podnetu účastníka konania má začať konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia, musí tu existovať porušenie jeho subjektívnych práv. Rozsah porušenia subjektívnych práv bol v podanom rozklade uvedený a v prípade začatia konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia mimo odvolacieho konania na podklade podaného rozkladu (podnetu) mali byť námietky predmetom prieskumu s vyhodnotením ich právnej relevancie a nie zmena prvostupňového rozhodnutia. V tejto súvislosti predovšetkým nemalo ísť o konanie začaté na podklade rozkladu podaného sťažovateľom, ktorý bol vyhodnotený ako rozklad podaný po lehote. V prípade rozhodnutia ministra bolo potrebné začať konanie z úradne moci a rozklad ako podaný po lehote odmietnuť.

... Tvrdíme, že NS SR sa nesprávne vysporiadal s námietkou, týkajúcou sa nesprávnej poučovacej povinnosti, opierajúc sa o správnosť názoru KS Bratislava vysloveného v rozsudku. Vzhľadom na nesprávne poučenie zo strany správneho orgánu, rozklad podaný žalobcom nemohol byť posúdený ako podnet na preskúmanie mimo odvolacieho konania, ale ako rozklad podaný v lehote 3 mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia z dôvodu nesprávneho poučenia. Poučenie, ktoré stavebný úrad uviedol v rozhodnutí o predčasnom užívaní stavby, je poučením v rozpore o zákonom, čo má za následok neplatnosť samotného aktu. Nezákonnosť poučenia spočíva v tom, že stavebný úrad poučil účastníkov konania o možnosti podania rozkladu podľa predpisu, ktorý takéto procesné právo účastníkom nepriznáva a ustanovuje iba lehotu na jeho podanie.

... Poučenie o opravnom prostriedku v rozhodnutí Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, sekcie cestnej dopravy, pozemných komunikácií a investičných projektov č. 03360/2011/SCDPKIP-44824 zo dňa 12.12.2011 v znení: „Proti tomuto

rozhodnutiu môžu účastníci konania podľa § 8 zákona č. 669/2007 Z. z. podať rozklad v lehote 7 dní odo dňa jeho oznámenia na Ministerstve dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie slobody 6, 810 05 Bratislava. Po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov je toto rozhodnutie preskúmateľné súdom“, je poučením nespĺňajúcim náležitosti zákonného poučenia.

... Tvrdíme, že rozhodnutie NS SR... nekorešponduje so základným procesným právom účastníkov konania, a to právom na riadne odôvodnenie. Predovšetkým súd nezdôvodnil podstatné námietky, týkajúce sa nesplnenia zákonnej podmienky existencie vlastníctva z dôvodu podania návrhu na kolaudáciu stavby, a to bez ohľadu na existenciu povolenia jej predčasného užívania v rámci začatého kolaudačného konania...»

4. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal nález v znení:

„Základné právo sťažovateľa vlastníť majetok zaručené v článku 20 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v článku 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Rozsudkom NS SR zo dňa 29.3.2015 (sťažovateľ mal zrejme na mysli 2018, pozn.), v konaní vedenom pod sp. zn. č. 8Sžo 138/2015, porušené bolo.

Základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu zaručené v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na spravodlivý súdny proces zaručené v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Rozsudkom NS SR zo dňa 29.3.2015 (sťažovateľ mal zrejme na mysli 2018, pozn.), v konaní vedenom pod sp. zn. č. 8Sžo 138/2015, porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje Rozsudok NS SR č. 8Sžo 138/2015 zo dňa 29.3.2018 a vec vracia Najvyššiemu súdu SR na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 100%.“

5. Krajský súd v Bratislave vo svojom rozsudku sp. zn. 4 S 123/2012 z 20. marca 2015 uviedol: *«Krajský súd v Bratislave z administratívneho spisu zistil, že správny orgán vydal rozhodnutie č.03360/2011/SCDPKIP-44824 dňa 12.10.2011, ktorým povolil predčasné užívanie stavebných objektov pre stavbu „Rýchlostná cesta R1 Beladice - Tekovské Nemce“. Oznámil to verejnou vyhláškou postupujúc podľa § 8 ods. 2 zákona*

č. 669/2007 Z.z. o mimoriadnych opatreniach v príprave niektorých stavieb diaľnic a bola vyvesená na úradnej tabuli od 12.10.2011 do 21.10.2011 (7 pracovných dní). Žalobca podal rozklad dňa 10.11.2011, doručil ministerstvu dňa 11.11.2011, t.j. po lehote. Z administratívneho spisu ďalej vyplýva, že stavebník podal návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia na objekty stavby uvedené vo výroku rozhodnutia č. 03360/2011/SCDPKIP-44824 dňa 12.10.2011, ide o líniovú stavbu - § 139 ods. 2 písm. b/ zákona č. 50/1976 Zb. Podľa § 54 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. odvolanie treba podať v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozhodnutia, ak inú lehotu neustanovuje osobitný zákon. Pre daný prípad je potrebné vychádzať z osobitného zákona vzťahujúce sa na prípravu stavieb diaľnic a ciest... § 8 ods. 2 zákona č. 669/2007 Z.z. Pokiaľ teda ide o námietky voči nesprávnej poučovacej povinnosti žalovaného, súd z poučenia žalovaného v prvostupňovom rozhodnutí, ktoré je súčasťou administratívneho spisu, zistil, že rozhodnutie ministerstva obsahovalo riadne poučenie so všetkými zákonnými náležitosťami. Žalobca svoju zákonnú možnosť na podanie odvolania napriek riadnemu poučeniu nevyužil v zákonnej (7 dňovej) lehote a riadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu ministerstva nepodal včas. Listom č. 25796/2011/SLP-68062-M zo dňa 20.12.2011 došlo k oznámeniu, že na základe písomného podania zo strany účastníka konania začína preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania z dôvodu že výrok rozhodnutia je v rozpore s § 47 ods. 2 správneho poriadku. Následne žalovaný vydal v mimo odvolacom konaní opravné rozhodnutie č. 127/2012 a predtým 29/2012, kde doplnil výrok pôvodného rozhodnutia o zákonné ustanovenie podľa ktorého vo veci č. 03360/2011/SCDPKIP-44824zo dňa 12.10.2011 bolo rozhodnuté, majúc za to, že odstránil nezákonný postup žalovaného správneho orgánu.

Avšak tento postup žalovaného súd nemohol hodnotiť ako riadny postup vo veci preskúmania právoplatného rozhodnutia správneho orgánu v mimo odvolacom konaní, pretože tento inštitút sa uplatňuje za zákonom ustanovených podmienok, ak okolnosti nasvedčujú, že vydané rozhodnutie je nezákonné z hľadiska hmotnoprávneho. Opravu, ktorú žalovaný vo veci právoplatného rozhodnutia vykonal je preto možné vyhodnotiť ako procedurálny postup, ktorý mal v skutočnosti vykonať správny orgán vydávajúci prvostupňové rozhodnutie v rámci opravy (doplnenie vynechaného textu) rozhodnutia a nie vyššie nadriadený správny orgán, avšak vzhľadom na všetky okolnosti veci ide o formálnu chybu nezasahujúcu do sfér subjektívnych práv žalobcu...»

6. Najvyšší súd v napadnutom rozsudku uviedol: «... Odvolací súd primárne v medziach odvolania preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho súdneho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvoinštančného správneho orgánu, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

Odvolací súd po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k odvolaním napadnutému rozhodnutiu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku odvolaním napadnutého rozhodnutia. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu... Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na doplnenie svojich doplňujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§219 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

Predmetom konania pred krajským súdom bolo preskúmanie zákonnosti a postupu rozhodnutia Ministra dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky z 18. apríla 2012, č. 127/2012 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“), ktorý ako orgán príslušný na konanie podľa § 61 ods. 2 Správneho poriadku a na návrh osobitnej komisie zriadenej podľa § 61 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku rozhodnutie Ministra dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej

republiky z 10. februára 2012, č. 29/2012, ktorým minister podľa § 65 ods. 2 Správneho poriadku zmenil v časti výroku rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Sekcie cestnej dopravy, pozemných komunikácií a investičných projektov z 12. októbra 2011, č. 003360/2011/SCDPKIP-44824, a zamietol rozklad [REDAKOVANÉ] (žalobcu) doručený 5. marca 2012 a zaevidovaný pod č. 14105.

... argumentácia žalobcu nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých krajský súd zamietol jeho žalobu. Krajský súd sa v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia podrobným spôsobom vysporiadal so žalobnými námietkami, a to citáciou dotknutých právnych noriem ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávany prípad.

Odvolací súd z administratívneho spisu, rovnako ako krajský súd, zistil, že listom č. 25796/2011/SLP-68062-M z 20. decembra 2011 došlo k oznámeniu, že na základe písomného podania zo strany účastníka konania začína preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania z dôvodu že výrok rozhodnutia je v rozpore s § 47 ods. 2 Správneho poriadku. Následne žalovaný vydal v mimoodvolacom konaní opravné rozhodnutie č. 127/2012 a predtým 29/2012, kde opravil výrok pôvodného rozhodnutia tak, že zmenil zákonné ustanovenie podľa ktorého rozhodol vo veci (rozhodnutie č. 03360/2011/SCDPKIP-44824 z 12. októbra 2011) s tým, že odstránil nezákonný postup žalovaného správneho orgánu.

Tento postup žalovaného krajský súd nevyhodnotil ako riadny postup vo veci preskúmania právoplatného rozhodnutia správneho orgánu v mimoodvolacom konaní, pretože tento inštitút sa uplatňuje za zákonom ustanovených podmienok, ak okolnosti nasvedčujú, že vydané rozhodnutie je nezákonné z hľadiska hmotnoprávneho, avšak vzhľadom na všetky okolnosti veci išlo podľa názoru krajského súdu o formálnu chybu nezasahujúcu do sfér subjektívnych práv žalobcu... S uvedeným sa plne stotožnil i odvolací súd, keď posúdenie či procesné a iné pochybenie správneho orgánu je vadou, ktorá spôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, je individuálne a je podmienené vždy konkrétnymi okolnosťami toho ktorého prípadu.

Na záver odvolací súd konštatuje, že námietku žalobcu o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia krajského súdu rovnako nepovažuje za dôvodnú, nakoľko ako už bolo

mnohokrát judikované, že v odôvodnení rozhodnutia krajského súdu je potrebné objasniť len skutočnosti, ktoré majú pre vec podstatný význam. V tejto súvislosti Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (sp. zn. IV. ÚS 112/05, sp. zn. I. ÚS 117/05)...»

II.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. Podstata sťažnosti spočíva v tvrdení sťažovateľa, že najvyšší súd sa v napadnutom rozsudku nevysporiadal s jeho námietkami, najmä so zásahom do jeho „ústavného práva... na pokojné užívanie majetku“ (sťažovateľ mal pravdepodobne na mysli právo pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 dodatkového protokolu, pozn.).

11. Ústavný súd preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj postup najvyššieho súdu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, z hľadiska jeho ústavnej akceptovateľnosti a zlučiteľnosti jeho účinkov s obsahom sťažovateľom označených práv.

12. Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie vecí všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (napr. I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 382/06).

13. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím alebo iným označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného

práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 66/98, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 136/05, I. ÚS 453/2011).

14. Ústavný súd sa stotožnil s vyjadrením najvyššieho súdu, že posúdenie či procesné a iné pochybenie správneho orgánu je vadou, ktorá spôsobuje nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, je individuálne a je podmienené vždy konkrétnymi okolnosťami toho-ktorého prípadu, čím najvyšší súd nadväzoval na názor krajského súdu, že vzhľadom na všetky okolnosti veci šlo v ním preskúmanom postupe správneho orgánu o formálnu chybu nezasahujúcu do sfér subjektívnych práv žalobcu (sťažovateľa). Vo vzťahu k zvyšným námietkam sťažovateľa nemá ústavný súd argumentom a záverom najvyššieho súdu čo vytknúť.

15. Ústavný súd konštatuje, že v odôvodnení svojho napadnutého rozsudku sa najvyšší súd, nadväzujúc na odôvodnenie rozsudku krajského súdu, ktoré preskúmaval a zároveň argumentačne doplnil, ústavne konformným spôsobom vysporiadal so všetkými relevantnými tvrdeniami a námietkami sťažovateľa. Napadnutý rozsudok najvyššieho súdu považuje ústavný súd z ústavnoprávneho hľadiska za ústavne udržateľný a konštatuje, že mu nemožno vyčítať svojvoľnosť či neodôvodnenosť, ktorá by mala za následok jeho arbitrárnosť. V zmysle svojej judikatúry považuje ústavný súd za protiústavné aj arbitrárne tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchylné od veci samej alebo aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti (IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

16. Skutočnosť, že sťažovateľ sa s právnym názorom najvyššieho súdu nestotožňuje, sama osebe nemôže viesť k záveru o arbitrárnosti napadnutého rozsudku najvyššieho súdu a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť právny názor všeobecného súdu svojím vlastným.

17. Ústavný súd, prihliadajúc na obsah sťažnosti, na obsah napadnutého rozsudku najvyššieho súdu, na obsah rozsudku krajského súdu, ako aj na obsah príloh k sťažnosti

týkajúcich sa predmetnej veci, pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. januára 2019